

SUOMALAISET MUOVIAUTOT

Volvo 200-sarja

1975-1980

Teksti & kuvat: M. Kalliomäki

www-toteutus: VOLVOLANDIA.com / Tuotantoyhteistyö 2007

Volvon 140-malleihin 1973 ja 1974 tehtyjen muutosten uskottiin lupailevan mallisarjalle vielä pitkää elinkaarta, mutta tosiasiallisesti sataneljäkymppisten aika oli käymässä vähiin. Tutun ja turvallisen perheauton oli aika väistyä uuden kestolegendaan tieltä jo vuoden 1974 loppupuolella. Vuonna 1975 esitelty 200-sarja muistutti kyllä paljolti edelleen vanhaa 140-sarjaa, mutta 2 000 eriasteisen muutoksen perusteella sitä voitiin pitää uutena mallina.

Jos 200-sarja oli Ruotsin tehtaalle sen suurin siihenastinen investointi, merkitsi se myös Ståhlbergin muoviautotehtaalle kovaa rupeamaa. Malleja päivitettiin aktiivisesti aina vuoteen 1986 saakka. Tämän jälkeenkin vielä kerran - Ståhlberg-yrityksen jo kaaduttua - löysi uudenmallinen suomalaisvalmisteinen muovi-240 tiensä kauppojen hyllyille, mutta siitä lisää juttusarjan seuraavassa osassa.

1975-1978

Vuonna 1975 saatiin vihdoon neliovinen sedan täydentämään malliperhettä. 240-sarjan esikuvaksi oli valittu "kultainen keskitie", eli B21A-moottorilla varustettu DL-malli. 240-sarja käsitti näin mallit 242DL, 244DL ja 245DL. 260-sarjasta iloksemme mallinnettiin valitettavasti ainoastaan neliovinen versio, jonka tyyppimerkiksi auton perään on merkitty 264GL.

Kuva: Ensimmäisiä vuosikertoja edustavat 242DL, 244DL ja 245DL.

Kuva: Metalliväreissä edustava 264GL pääsee oikeuksiinsa. Oikeaan metallinhohtobeigen väriiseen 264:ään sisustusvaihtoehdoksi on vuonna 1975 voinut valita mustan nahka- tai ruskean plyysiverhoilun. Ståhlbergin malleissa valinta on ollut helpompaa; musta muoviverhoilu oli ainoa saatavilla ollut vaihtoehto. Vihreä auto edustanee vuoden 1977 tai 1978 tuotantoa.

Ensimmäisten vuosimallien 200-sarjalaisia on suhteellisen vaikea erottaa toisistaan. Vuosimallien 75-77 erot johtuvat pääosin vanteissa ja oikeiden autojen värikartoissa tapahtuneista muutoksista. Silti erottelu perustuu enemmän ajatusleikkiin kuin todennettaviin faktoihin. Vaikka mallien päivitys olikin perinteisesti kiitettävää tasoa, on jälleen syytä pitää mielessä, että kyseessä ovat aikanaan joitakin markkoja maksaneet lelut, eivät arvokkaat ja loppuun asti huolitellut pienoismallit.

Ensimmäisissä malleissa vanteet ovat jo 140-sarjasta tutut metallinapavanteet, joissa akseleiden päähän on asetettu muovinen "vanne", joka on niitattu akseliin kiinni pölykapselia jäljittelevällä metallinavalla. Arviolta vuonna 1977 vanne muuttui kokonaan muoviseksi. Uusi vanne muistuttaakin Volvon peltivannetta huomattavasti aikaisempaa enemmän. Vuoden 1977 malleissa säilyi ilmeisesti tuotantoteknisistä syistä edelleen vanhanmallinen etupuskuri, eikä rattikaan noudattanut oikeissa Volvoissa tapahtunutta muutosta. 242DL-mallin valmistus loppui kuitenkin jo ennen muovivanteiden aikakautta, joten kaikki 2-oviset muovimallit on varustettu vanhoilla napavanteilla. Vuoden 1978 240-mallien tunnistamisessa uudistunut maski ei jätä varaa tulkintoille.

Kuva: Vuoden 1978 malleja perhepotretissa. Uusi maski muuttaa auton ilmettä jonkin verran, vaikka muita muutoksia malliin ei tehty.

Kuva: Pintaa syvemmältä. Muovi-Volvon purkaminen ei edellytä kummoisia mekaanikon taitoja. Rajuissa pihaleikeissä ensimmäisenä periksi antoivat ohuehkot ja kovat ikkunalasit. Jos nuoren automiehen tai -naisen huoltajat eivät vielä tässä vaiheessa heittäneet autoa roskikseen, irtosivat ja katosivat seuraavana muhkeat turvapuskurit. Kuvan oranssi yksilökin on luultavasti joutunut viettämään öitään kosteassa ulkoilmassa, koska akselit ovat tasaisen pintaruosteen peitossa.

1979-1980

Mallivuodelle 1979 200-sarja koki ensimmäisen isomman kasvojenkohotuksen. Keulan ilme laitettiin uusiksi, takavalot muotoiltiin suuremmiksi, ja tavaroiden lastaamista takakonttiin helpotettiin rukkaamalla luukkuja isommaksi. Uudistukset huomioitiin luonnollisesti myös muovimalleissa. Ståhlberg jatkoi valitsemallaan linjalla, ja uusien mallien lähtökohdaksi valittiin aikaisempia DL-malleja varustukseltaan vastanneet 244GL ja 245GL.

Kuva: Vuosimallien 1979 ja 1980 erottamisessa auttavat jälleen uudistuneet vanteet ja etulokarin tyypimerkkikilpi. Keltainen 244 on vuodelta 1980, ja hopeinen 245 on vuoden 1979 malli.

Kuva: Myös 264 koki uudestisyntymisen. Vuodesta 1979 lähtien autojen lähtökohdaksi vaihtui aikaisempaa mallia astetta ylellisempi GLE. Ilman spoileria, aluvanteita ja takaniskatukia luomuruskea tai beige 264GLE on kieltämättä aika arkinen ilmestys, vaikka näitäkin väri vaihtoehtoja on tietyvästi myyty oikeissa(kin) autoissa jossain päin Eurooppaa.

Malleja moniin leikkeihin

Ståhlberg otti huomioi kiitettävästi Volvon suosion monenlaisessa hyötykäytössä. 240-malleja saattoi hankkia mm. Suomen tai Ruotsin takseina tai poliisimalleina. Ruotsin taksimallien (vuodesta 1978) katolla on herkästi rikkoutuva mainostaulu ja Suomen takseissa vaatimattomampi kahdella hakasella kattoon painettava TAXI-kyltti. Poliisimallien lähtökohdanna olivat selvästi Suomen poliisivoimien ajokit, mutta auto saatiin muuttumaan Ruotsin poliisin kiesiksi kääntämällä kaksipuolisen ja -kielisen kyltin "POLIS" menosuuntaan.

Kuva: Poliisi on pop. Poliisiautoja oli kaupan valkoisilla tarroilla ja ilman kaikista vuosimalleista. Värit olivat musta, tummansininen ja valkoinen (luonnollisesti ilman tarroja). Poliisimallien erikoisuus on punainen sisusta. Kuvan 242-mallin takalokarissa on alkuperäinen piiska, joka kuului vakiovarusteena kaksiovisiin takseihin (!) ja poliisiautoihin. Ambulanssi on 140-sarjasta tuttu konstruktio, jossa yhä paikallaan oleva takapenkki rajoittaa huomattavasti potilaankuljetuskapasiteettia.

Kuva: Tungosta taksitolpalla. Myös metallisininen vuoden 1975 taksi on 244DL, vaikka väri taisikin olla yleisempi GL-malleissa.

Teksti ja kuvat: M. Kalliomäki